

Vaja CZ tudi v KS Ljubo Šercer

V soboto zjutraj ob 6. uri se je ponovno zbral ves odbor in štab. V kratkem času so bile zbrane vse ekipe CZ, ki so takoj začele s pripravami. Obenem je bila med stanovalce KS razdeljena izredna številka Tribune.

Ob pol osmih so odšle na teren izvidniške ekipe taborniškega odreda Dobre volje z nalogo, da obveščajo štab o stanju na terenu. Ob 8.35 so se nad KS Ljubo Šercer pojavila letala. Odjeknile so eksplozije in nad bloki se je začel dvigati dim. »Poškodovana« sta bila dva bloka, VVZ Najdihojca, »gorela« pa je tudi garažna hiša.

Takoj po umiku letal so izvidnice pohi-

»Ranjenci« so bili hitro poviti...

tele v štab in poročale o stanju poškodb na objektih, o požarih ter o lokaciji in številu ranjencev. Nato so odšle na teren vse ekipe CZ, ki so bile medtem v zaklonišču. Začele so z reševanjem, gašenjem, obveščanjem, vzpostavljanjem reda in varnosti, postavile pa so tudi ustrezne zveze za obveščanje. Ekipe prve pomoči so nudile prvo pomoč številnim ranjencem, ki so jih potem na nosilih prenesli v improvizirano poljsko bolnico, katero so v tem času hiteli postavljati taborniki Dobre volje (ODV). Postavili so jo v 14 minutah, tako da so »ranjenci« — medvedki ODV bili hitro pod streho.

Ko so vse ekipe opravile svoje naloge, se je ob pol desetih zbral štab ter odbor in sledila je analiza vaje. Ugotovili so poizvedljivost vseh ekip, obenem pa opozorili na nekatere pomanjkljivosti.

B. S.

Rešilni »tobogan«

SREČANJA

Naš raznašalec št. 1

„Čisto na kratko napišite!“

Naš tokratni obisk smo namenili najbolj vestnemu raznašalcu našega glasila, 71-letnemu Ludviku Mramorju iz Ulice Kneza Koclja 19. Njegovo »delovno« področje obsega Sosesko VI (krajevna skupnost Komandanta Staneta), Koseze in Zg. Šiško, torej gre za »distribucijo« skoraj tretjine izvodov našega glasila.

»Ne, v 'cajtenge' me pa že ne boste d'jali,« so bile njegove prve besede ob prihodu. Tudi, ko smo mu razložili namen obiska, je skromni Ludvik s težavo privolil v pogovor.

»Že dolgo raznašate Javno tribuno?«

»Začel sem s številko 38, zadnja je bila 116., torej bo naslednja že 30. po vrsti. Po pogodbi moram delo opraviti čimprej, zato

Ce bi imeli vsaj še tri takšne, kot je Ludvik Mramor, potem bi problem distribucije Tribune izginil z dnevnega reda ...

se z ženo Tončko potrudiva, da imajo občani na mojem področju glasilo v dveh dneh po izidu. Pri delu nama včasih pomaga tudi vnuček. Sicer pa naju k delu priganjajo sami občani. Če oddam Javno tribuno na eni strani ulice, me z druge strani že priganjajo. Veste, to ni reklama, prav zares se to dogaja!«

»Potemtakem je Javna tribuna brano glasilo?«

»Prav zares je. Občani so se navadili nanj in ga komaj čakajo. Všeč jim je redno izhajanje in obilica zanimivega branja. Odkar objavljate gradivo za delegate, so občani kar bolj na tekočem o vsem, kaj se v

občini dogaja. Javna tribuna je postala zares pravi občinski informator, saj v njej vsakdo najde kaj zanimivega.«

Ludvik je po poklicu čevljar in je bil med ustanovitelji čevljarske zadruge v Šiški takoj po osvoboditvi. Član OF je bil od leta 1941 dalje, 17 let je že v odboru KK SZDL Zgornja Šiška, od tega kar 10 let opravlja blagajniške posle. Vrsto let je delal v sindikatu in društvu prijateljev mladine ter je nosilec vrste priznanj in odlikovanj. V pokoju je že 15. leto.

»Veste, zdravje ni najboljše, saj ne slišim dobro in še moped se mi je pokvaril. Toda, do naslednje številke bova oba nared. Samo, prosim vas, napišite kratko, saj moje delo, čeprav ga opravljam z veseljem, ni vredno tolikšne pozornosti!«

Držali smo besedo, kajne, Ludvik! Pa, srečno!

Pogovarjal se je Franci Rozman

PREJELI SMO

Še so šibke točke...

V »Svobodni tribuni« ste napisali, naj vam bralci pošljemo naše pripombe na vajo civilne zaščite, ki je bila 11. oz. 12. aprila. Zato bi rad opozoril na nekatere pomanjkljivosti, ki sem jih jaz opazil.

Kot član ekipe RV sem ugotovil, da po »bombardiranju« objektov v Kranju in Brniku nobena šola, bolnica, ZD, VVZ, humanitarne in kulturne ustanove niso imele vidno označenih streh (po določilih ženevske konvencije je to vidna oznaka v obliki križa). Po telefonu sem izvedel, da na primer v VVZ za to sploh ne vedo. Razumljivo je, da med vajo, kakršna je bila ta, ne bomo pleskali streh, toda zagotoviti moramo vsaj ekipe, ki bi v primeru potrebe to znale narediti.

In še nekaj o maskiranju. Ko so občani zaslišali letalske motorje, so vsi prihiteli pred barako štaba CZ in bučili v približujoča se letala. Če bi šlo res za sovražnika, bi bile takšne skupine imenitni cilji za mitraljiranje...

Vsi člani ekip CZ imajo izkaznice. Na takšni vaji ne bi smela veljati parola »saj se poznamo« in bi se udeleženci morali izkazati z ustreznim dokumentom. Tudi čuječnost naj bo sestavni del vaje.

Posamezni člani ekip se na vabila za vaje ne odzivajo osebno, ampak pošiljajo mlajše družinske člane. Ti polnoletni fantje in dekleta bi pa pravzaprav morali biti aktivni člani ekip CZ, ne pa »notranja rezerva«. To je seveda zato, ker krajevna skupnost še nima popolne kartoteke in poleg te še profilne kartoteke.

Ljubomir Ružič